

ného a tým vyslovil, že čin obžalovaného neni trestný ani ako práve uvedený prečin, spôsobil zmätok, verejným žalobcom vytýkaný, v dôsledku čoho bolo treba rozsudok odvolacieho súdu podľa § 33, odst. 1 por. nov. zrušiť, uznať obžalovaného vinným v prečine podľa § 323, odst. 1 a 3 tr. z. a vymerať mu trest podľa cit. miesta zákona.

### Čís. 5916.

**Zpät'vzatie odvolania podaného proti výmere trestu — cieľom jeho zvýšenia v medziach použitého zmierňovacieho práva podľa § 21 tr. zák. prest. — nedotýka sa nijak odvolania podaného proti použitiu § 21 tr. zák. prest. pri výmere trestu.**

(Rozh. zo dňa 31. mája 1937, Zm IV 288/37.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. pre prestupok pomlavy vyhovel zmätočnej sťažnosti vrchného štátneho zastupiteľstva, založenej na dôvode zmätočnosti podľa § 385, č. 3 tr. p., z uvedeného dôvodu zmätočnosti zrušil rozsudky oboch súdov nižšieho stupňa vo výroku o výmere trestu s použitím § 21 tr. z. o prest. a vymeral obžalovanému trest s použitím § 91 tr. z.

### Z dôvodov:

K námietke obžalovaného, že verejný žalobca sa nemôže dovolávať dôvodu zmätočnosti podľa § 385, č. 3 tr. p. z toho dôvodu, lebo sa vzdal už opravného prostriedku v neprospech obžalovaného, podaného proti rozsudku prvej stolice, sa podotýka, že podľa osvedčenia vrchného štátneho zastupiteľstva učiného na odvolacom hlavnom pojednávaní dňa 21. októbra 1935 i dňa 23. marca 1937 vzal tento späť len odvolanie čo do výšky trestu, výslovne však podržal odvolanie podané z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, č. 3 tr. p. pre použitie § 21 tr. z. o prest. Zpät'vzatie odvolania podaného len do výmery trestu — tedy len cieľom jeho zvýšenia v medziach použitého zmierňovacieho práva podľa § 21 tr. z. o prest. — nedotýka sa nijako odvolania širšieho významu, totiž odvolania podaného proti použitiu § 21 tr. zák. o prest. pri výmere trestu.

### Čís. 5917.

**Výpomocný notársky úradník, na ktorého oprávnený manipulant dobytčích pasov (obecný notár) platným spôsobom preniesol právo vystaviť dobytčie pasy a prevodné klauzuly, je verejným úradníkom v smysle § 461 tr. zák.; dobytčie pasy na základe tohoto poverenia ním vystavené sú verejnými listinami.**

(Rozh. zo dňa 31. mája 1937, Zm III 529/36.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. a spol. pre zločin falšovania verejnej listiny vyhovel zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu, rozsudky nižších stolíc na základe dôvodu zmätočnosti podľa § 385, č. 1 a) tr. p. zrušil a uznal obžalovaných A., B., C. vinnými prečinom padelania verejnej listiny podľa § 400, odst. 1 tr. z. a obžalovaného A. okrem toho zločinom padelania verejnej listiny podľa § 391 tr. z.

### Z d ô v o d o v:

Proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený oslobodzujúci rozsudok súdu prvostupňového, ohlásil verejný žalobca zmätočnú sťažnosť z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čis. 1 a) tr. p. čo do oslobodenia. Zmätočná sťažnosť je základná.

Podľa skutkových zistení prvostupňového súdu, ktoré prevzal i súd odvolací, obžalovaný A. kúpil pre M. dňa 8. júna 1935 v Z. od mäsiara B. červenobrezavú 7ročnú kravu, ktorú B. v máji 1935 kúpil od N. Na túto kravu nemal B. žiaden dobytčí pas, čo sdělil i obžalovanému A. a dohodli sa tak, že na zaokrytie tejto kúpenej kravy použijú síce správneho, ale už neplatného dobytčieho pasu číslo 1097/34 obce Z., ktorý bol vystavený na meno O. a znel tiež na kravu červenobrezavú, ale dvojročnú.

Kravu túto kúpil od O. v roku 1934 P., čo bolo na druhej strane dobytčieho pasu horeuvedeného i potvrdené a predal ju B., ale dobytčí pas vystaviť na svoje meno si nedal. B. tento dobytčí pas si ponechal, ale kravu od P. kúpenú už nemal, lebo ju ako mäsiar porazil.

Dňa 8. júna 1935 dostavil sa z rozkazu obžalovaného B. obžalovaný C., zamestnaný jako pomocník u B. do kancelárie notárskeho úradu v Z. a predostrel notárskemu úradníkovi R. uvedený dobytčí pas číslo 1097/34 so žiadosťou, aby na základe neho vystavil pre P. nový pas, čomu notársky úradník R. i vyhovel a vystavil mu pas číslo 1087/35, znejúci na tú istú kravu ako bola v pôvodnom pase číslo 1097/34 opísaná, a na žiadosť C. na zadnej strane tohoto nového pasu aj potvrdil, že kravu túto kúpil obžalovaný B.

Neskôr obžalovaný C. požiadal notárskeho úradníka R., aby mu na základe dobytčieho pasu čís. 1087/35 a jeho prevodnej klauzuly vystavil samostatný dobytčí pas na meno kupiteľa B. a aby v tomto vystaviť sa majúcom novom dobytčom pase potvrdil, že kravu od B. kúpil M. Notársky úradník R. mu opäť vyhovel a vystavil nový dobytčí pas čís. 1088/35 obce Z. na meno B. s klauzulou, že v tom dobytčom pase opísaný dobytok kúpil M.

Keď C. dobytčí pas čís. 1088/35 priniesol do bytu B., obžalovaný A. do neho pozrel a keď zbadal, že v pase je krava označená jako dvojročná, prehlásil, že tento vek sa na kravu, ktorú práve od obžalovaného B. kúpil, nehodí, vyžiadal si pero a v prítomnosti B. a C. v pase v rubrike »opis statku« vo slovách »2 ročná« prepísal číslicu »2« na »4«. Tento dobytčí pas bol odovzdaný novému vlastníkovi kravy M.

Tiež zistili nižšie súdy, že dobytčie pasy čís. 1087/35 a 1088/35 obce Z., ako i prevodné klauzule na nich vystavil nie obecný notár a manipulant dobytčích pasov v Z., ale len výpomocný úradník R., ktorého notár S. poveril, aby za neho, keď by bol niekde zaujatý, dobytčie pasy vystavoval.

Súdy prvej a druhej stolice oslobodili obžalovaných z obžaloby na základe § 326, čís. 1 tr. p. z dôvodov, že dobytčie pasy čís. 1087/35 a čís. 1088/35, ktoré vystavil z poverenia obecného notára S. jeho pomocník R. a ich aj svojím podpisom opatril, ako aj prevodné klauzule na nich neboly vystavené verejným úradom (verejným úradníkom) v obore jeho pôsobnosti a nemôžu byť preto považované za verejné listiny. — — —

Tento názor prvo a druhostupňového súdu je mylný. Nižšie súdy mylne v odôvodnení svojho oslobodzujúceho rozsudku dovoľávajú sa rozhodnutia najvyššieho súdu č. Zm IV 121/32 (rovnako rozhodnutie Zm IV 268/32, Zm IV 610/31). V citovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu išlo iba o zistenie, či padelenie verejnej listiny stalo sa verejným úradníkom v obore jeho úradnej pôsobnosti, tedy išlo o posúdenie zločinu padelenia verejnej listiny podľa § 393, alebo § 394 tr. zák. a nebolo v týchto rozhodnutiach vyslovené ani to, že by listina vystavená takým verejným úradníkom, do úradnej pôsobnosti ktorého nespádalo vystavenie dobytčích pasov, nebola verejnou listinou. Padelenie verejných listín v tých prípadoch nespočívalo ďalej v tom, že dobytčie pasy dotyčná osoba podpísala vlastným menom, ale v tom, že v tejto listine uviedla nepravý obsah. V danom prípade ide však o padelenie verejnej listiny osobami, ktoré vôbec neboly úradníkmi.

Podľa skutkového stavu zisteného nižšími súdmi S. bol ako notár a manipulant dobytčích pasov oprávnený v súdenom prípade vystaviť dobytčie pasy a spadalo vystavovanie týchto verejných listín do jeho úradnej pôsobnosti. Jako taký poveril S. svojho výpomocného notárskeho úradníka R. v Z. vystavovaním dobytčích pasov v prípade svojho zaneprazdnenia, čo ustanovenie § 98 nariadenia býv. uhor. ministra vnútra zo dňa 12. novembra 1902, čís. 126.000/1902 za podmienok tam uvedených pripúšťa.

Podľa tohoto zistenia bol tedy R. verejným úradníkom v smysle § 461 tr. zák., na tohoto platným spôsobom podľa hore citovaného predpisu preniesol oprávnený manipulant dobytčích pasov notár S. právo vystaviť dobytčie pasy a prevodné klauzuly, tento pasy, resp. prevodné klauzuly vyhotovil, opatril pravým razítkom a podpísal seba vlastným menom s poznámkou, že tak učinil za notára.

Za tohoto zisteného skutkového stavu nemôže byť pochybnosti o tom, že tieto verejné listiny byly vystavené verejným úradníkom ako oprávneným zástupcom manipulantu dobytčích pasov s takou mocou, ako keby byly vystavené samým manipulantom dobytčích pasov vlastnoručne. Pri tom sa ešte podotýka, že už podľa povahy vecí môžu sa vyskytnúť prípady, že vedúci notár ako manipulant dobytčích pasov musí sa dať zastúpiť v prípade nemoci či dovolenej alebo pre iné úradné

činnosti od prípadu k prípadu vo vystavovaní dobytčích pasov notárskym elévom alebo inou kancelárskou silou, lebo ináč by táto agenda, ktorá pravidelne nestrpí odkladu, mohla úplne uviaznuť. Ide tu teda podľa zisteného skutkového stavu a podľa hore uvedených úvah o padelanie verejných listín podľa §§ 391 a 400, odst. 1 tr. zák. — — —

### Čís. 5918.

**V prípadoch, kde náhradný trest na slobode za nevymožiteľný trest peňažitý bol už pôvodne vymeraný v rovnakom druhu ako trest úhrnný, ostáva tento výrok i pri vymeraní úhrnného trestu bezo zmeny; vyme-  
ráva-li sa však úhrnný trest v ťažšom druhu než pôvodný náhradný trest, treba druh náhradného trestu prispôbiť druhu úhrnného trestu podľa zásad vyslovených v § 518, odst. 7 tr. p. a v § 8, odst. 1 zákona  
čís. 31/1929 Sb. z. a n.**

(Rozh. zo dňa 31. mája 1937, Zm IV 229/37.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. pre zločin zúmyselného zabíjania človeka zamietol zmätočnú sťažnosť verejného žalobcu.

### Dôvody:

Proti rozsudku súdu prvej stolice, ktorým bol odsúdenému A. vymeraný úhrnný trest v smysle §§ 517, 518 tr. p., ohlásil a previedol zmätočnú sťažnosť len verejný žalobca čo do výmery trestu, teda zrejme na základe odst. 9 § 518 tr. p. Zmätočnej sťažnosti neľze priznať oprávnenia.

Podľa napadnutého rozsudku predmetom vymerania úhrnného trestu boli bezpodmienečné tresty pravoplatne uložené odsúdenému: 1. rozsudkom krajského ako porotného súdu zo dňa 3. júna 1935, ktorým mu bol vymeraný trest 7 rokov káznice ako trest hlavný a 5 rokov straty úradu ako trest vedľajší, 2. rozsudkom okresného súdu zo dňa 17. apríla 1935, ktorým mu bol vymeraný trest 14 dní väzenia ako trest hlavný a 100 Kč peňažitý trest ako trest vedľajší, ktorý v prípade nevymožiteľnosti mal byť prenesený na ďalších 10 dní väzenia.

Na miesto uvedených hlavných trestov na slobode vymeral napadnutým rozsudkom súd prvej stolice podľa §§ 517, 518 tr. p. úhrnný trest káznice v trvaní 7 rokov a 5 dní. Dotyčne náhradného trestu na slobode za peňažitý trest vyslovil, že tento trest v prípade nevymožiteľnosti má sa premeniť podľa § 8, odst. 4 zák. č. 31/1929 Sb. z. a n. na 2 dni káznice.

Správne uvádza zmätočná sťažnosť, že podľa § 517 tr. p. úhrnný trest má byť vymeraný iba v tom prípade, ak bol niekto rôznymi pravoplatnými rozsudkami odsúdený k niekoľkým trestom na slobode a pri vynesení rozsudkov nebolo použité predpisov smerodat-